

הצבעת הנמושות

לבגין את הדיאגנוזה שלו. למרות שבדק אותו והגיע למסקנה שאליה הגיע רופא הכנסת. „אני רוצה לערוך לך בדיקות ולהעביר אותך לבית-החולים.“ בגין הת- עקש: „אני צריך להיות בהצבעה הזאת.“ פורן העלה רעיון כיצד לשכנע את בגין להסכים ולהתפנות לבית-החולים. הוא הזעיק אל מיטתו של בגין את יושב-ראש הקואליציה, ח"כ היים קורפו, שאמר לבגין כי יש רוב גדול-יחסית לממשלה גם בלי הצבעתו. רק אז שוכנע בגין והסכים לעבור להדסה.

האלוניה המוצבת באמבולנס המיוחד, הנמצא במיגרש החניה של הכנסת בכל עת שבה בגין שוהה בבניין, הובאה לליש- כה. בגין עלה עליה, אך סרב לשכב. העיתונאים שהמתינו לו יכלו לראות אותו

סת, הד"ר ליאון ברגמן, הוזעק אליו יחד עם סדרני-הכנסת, שהביאו למקום ציוד רפואי ובקבוקי-יחמצן שהוכנו מבעוד מור עד. ברגמן בדק את בגין והבחין בעובדה שראש-הממשלה לקה בהתקף-לב. הוא לא רצה לגלות לבגין את אבחנתו ודרש להז- עיק למקום את הד"ר מרווין גוטסמן רופ- או האישי, מי שבדק אותו כמה שעות קודם לכן.

כל אותו הזמן שמר בגין על מצב רוחו. לאותם שאינם מכירים אותו נדמה היה שזהו מצב-רוח טוב. אולם אנשי הלישכה הבחינו במתח הרב שבו הוא נמצא ובכא- כים שמהם הוא סובל.

בגין ידע שעיתונאים ימתינו לו בצאתו ממישכן הכנסת. לכן רצה להימנע מלהת- פנות לבית-החולים. גם גוטסמן לא גילה

האולם. ידין עזר לבגין לקום מכיסאו וצעד איתו אל מחוץ לאולם המליאה. כש- הוא צמוד אליו מאחור, כדי שבגין לא יפול מול פני חברי-הכנסת והאורחים ב- יציע הקהל, שהיה מלא מפה לפה.

היה זה אולי סימלי, שהאיש האחרון שאותו פגש בגין בפתח אולם המליאה היה ח"כ הלל זיידל. המילים האחרונות של בגין באולם מליאת-הכנסת באותו היום נאמרו לזיידל. בקושי רב, כשאפילו זיידל

אינו מבחין במצבו של ראש-הממשלה. אמר בגין: „תודה רבה לך!“ זיידל היה מדושן מעונג. היה זה תשלום הוגן, לדעתו, עבור הצבעתו הצפויה, בניגוד להצהרותיו הקודמות — יחד עם הממשלה.

בגין הורד במהירות ללישכתו, שבקומה השנייה של הבניין. הרופא החדש של הכנ-

ה כל המתנינו לדרמה באולם מליאת הכנסת, אך הדרמה האמיתית התרח- שה דווקא בקומה התחתונה של הבית. בלישכתו של ראש-הממשלה. כבר בשעות המוקדמות של היום השני השבוע היה ברור שהפור נפל. הישיבה, שעמדה להיות ניהם הצליחו ברגע האחרון למצוא תירוץ שירגיע את מצפונם הפוליטי ושיסביר ל- ציבור מדוע הם כבר לא-כליכך אמיצים כפי שהיו בשבועות האחרונים.

כשחברי-הכנסת הלל זיידל, יצחק יצחי קי, שפיק אסעד והיים דרוקמן הודיעו בגאווה לראשי הליכוד שיצביעו איתם, היה ברור שהפור נפל. הישיבה שעמדה להיות מתוחה וגורלית, הפכה לעוד ישיבה של הכנסת, שבה היו התוצאות ברורות מראש. אך עוד לפני שהעלה יושב-ראש הכנ- סת, יצחק ברמן, את הצעת-החוק של סיעת ש"י לפיזור הכנסת, החלה הדרמה האמי- תית. ראש הממשלה מנחם בגין ישב ב- מושבו הקבוע, לידו סגנו הראשון, יגאל ידן. שרי-העבודה-הירווחה הד"ר ישראל כץ ניצב על הדוכן, ענה על שאלות משעממות של ח"כ אסתר הרליץ ויצחק יצחקי.

„עוד התקף“ מה לעשות?*

ר מושבי המומחים ישבו מזכירת ראש-הממשלה יונה קלימוביץקי ומר כירו הצבאי תת-אלוף אפריים („פרוייקט“) פורן. הם היו מתוחים, כמעט שלא הסירו עיניהם מבגין. היא והוא ידעו מה שבאותה שעה ידעו רק מעטים בבניין. בשעה 11 באותו הבוקר חש בגין ברע והתלונן על כאבים בחזה. רופאו הפרטי, הד"ר מרווין גוטסמן, הוזעק אליו ותבע ממנו שילך הביתה לנוח. בגין סרב. בעוד כץ עונה על השאלות, החל

ח"כ אזרבלוי
מתנגד כי החליט

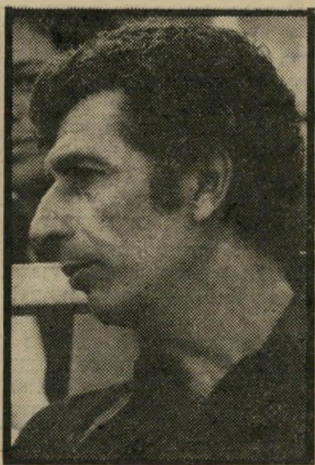
ח"כ פלאטוב-שרון
מתנגד כי לא שותף

ח"כ דיין
מתנגד כי הצהיר

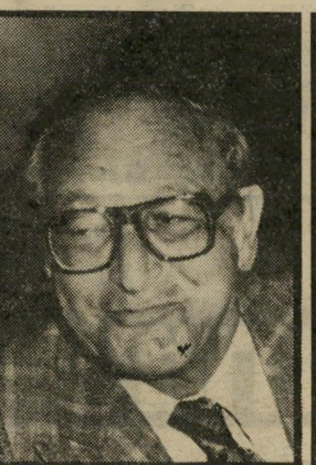
ח"כ אסער
תומך במקום חבר

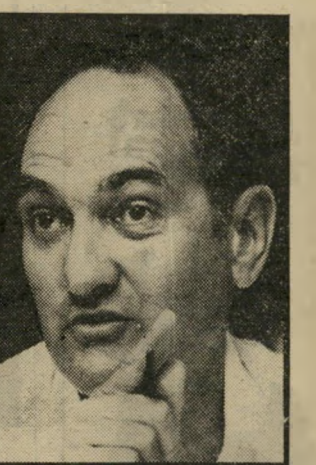
ח"כ יצחקי
תומך במקום סיעה

ח"כ דרוקמן
תומך במקום חוק

ח"כ זיידל
תומך במקום חובות

ח"כ לין
תומך במקום מיפלגה

ח"כ יגורי
נעלב

ח"כ איהו
נסע לחו"ל

ח"כ יייצמן
לא הופיע

יגאל ידן לדבר עם בגין. לפתע הבחין ידן שאי-ששיו מנותק לגמרי ואינו עונה על שאלותיו. „מה יש לך?“ שאל את בגין. „אני לא מרגיש טוב.“ השיב ראש- הממשלה. כשהבחין ידן ביועה שעל מצחו של בגין, ובכך שהאיש המקפיד כל כך על הקשר של עניבתו מתיר אותו, הבין שמנחם בגין לקה שוב בהתקף-לב. יגאל ידן איבד את עשתונותו, עזב את בגין ומיהר אל מחוץ לאולם המליאה. שם נתקל בשר-המישפטים, שמואל תמיר, ש- עישן סיגריות והיה מתוח לקראת ההצבעה על החוק הדראקוני שעמד להגיש כמה דקות אחר-כך — החוק לסתימת פה העיר- תונות. ידן פנה בבהלה לתמיר ואמר לו: „בגין קיבל עוד התקף, מה לעשות?“ תמיר: „לך ותוציא אותו בשקט מהאולם.“ ידן חזר לאולם המליאה, עשרות הצל- מים והעיתונאים שניצבו ביציע העיתו- נות, ממתינים להצבעה, לא הבחינו כלל בדרמה המתרחשת נגד עיניהם. רק צלם טיים, דויד רובינגר, ראה את ההתרחש וצילם את כל מהלך פיגויו של בגין מן